

Митрополит Јоаникије богослужио у манастиру Ћелија пиперска



Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије служио је данас, 24. марта, Свету литургију пређеосвећених дарова, у манастиру Ћелија пиперска.

У литургијској бесједи Митрополит Јоаникије је говорио о манастирима, гдје се непрестано врши служба Богу и гдје је заједница оних који су се сабрали око имена Божијег, истакавши да се приликом доласка у њих осјећамо повлаштенима јер осјећамо мир, тишину спојену са радошћу и са Божијом близином, што у свијету не можемо да доживимо те да они који живе у манастирима, као монаси или монахиње, имају велику одговорност.

“Прије свега да се држе монашких завјета које су положили и да се непрестано труде да Богу служе и угађају и да се духовно усавршавају, да се не одрекну тога светог пута. Да буду истрајни на томе путу спасења, желећи стално да своје мане и недостатке савлађују, да би на такав начин

показали љубав према Богу, који је извор добра и савршенства, извор љубави и свега онога што срце човечије жели. Наш труд овдје који чинимо у славу Божију не може се ни на који начин мјерити, нити упоређивати са Божијом благодаћу и са Божијим даровима које добијамо”, бесједио је Владика Јоаникије.

Даље је поучио сабране да је тај труд који се чини у славу Божију кроз послушања, трпљење, кроз покајање, праштање и одрицање од сваке злобе и пакости, заправо куцање на врата милосрђа Божјега, а ко куца њему ће се и отворити, ко тражи даће му се:

“Тиме заправо показујемо љубав према Богу. Тај наш труд је куцање на врата милосрђа Божијег, на врата љубави Божије и она ће се отворити лако свима онима који чистог срца и по Божијем позиву траже сједињење са Господом. Јер највеће што човјек може достићи као боголико биће је да се са Богом сједини – на то је човјек призван. Бог кога небеса обухватити не могу, ни небо над небесима, Он се умањује ради нас људи и ради нашега спасења, а то је тајна Божије љубави и жели да се настани у нашем срцу – да ту нађе себи стан.”

Високопреосвећени Митрополит Јоаникије је подсјетио да су се многи који су ишли путем Божијим, сви који су издржали на том путу до краја, удостојили да се Бог настани у њиховом срцу. По његовим ријечима иако су пролазили кроз различите тешкоће, муке и страдања, када су добили оно што Бог даје онима који га љубе, зажалили су што још више труда, трпљења и приноса нијесу принијели Господу за такве дарове које им Он даје и као примјер навео Светог Георгија великомученика, за кога је неко од савремених светих говорио: “Муке које је поднио Свети Георгије су мале према ономе што је он добио.”

“Овај старац свети каже да је он сигурно, као и многи други, зажалио што још више није пострадао за Господа, јер оно што је он Господу принио ни на који начин не може да се мјери са даровима које је добио. Љубав Божја неће да се мјери, али неће ни да се даје, намеће на било који начин принудно, неће насилно да се даје, него се даје онима који куцају на врата Божјега милосрђа”, поручио је Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

Као највећу школу духовног живота навео је монашко општежиће. Како је рекао, свакога дана имамо прилику да се боримо са својим страстима, да учимо да се удубљујемо у тајне духовнога живота, да Богу угађамо, праштамо, да се учимо заједништву, а они који љубе ближње своје и на њих

Господ излива своју милост и љубав.

“Да би дао Бог да се у ове свете дане Великога поста духовно препородимо, да се оплеменимо, припремимо, да бисмо се удостојили да се поклонимо страдањима Господњим и и животворној смрти Његовој и да се оснажимо силом Часнога и животворнога крста и да се удостојимо радости и свјетлости тридневног Васкрсења Христовога, кроз коју радост заправо ми се



























